

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce: a) **Společenství vlastníků Nad Kolčavkou**,
sídlem Nad Kolčavkou 2241/6, Praha 9
b) **Mgr. T. U.**, nar. xxx
bytem xxx, xxx
c) **Ing. J. U.**, nar. xxx
bytem xxx, xxx
všichni zastoupeni advokátem Mgr. Martinem Horákem,
sídlem Jandova 8, 190 00 Praha 9

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti: Prameny s.r.o., IČO 29024331
sídlem Švédská 1015/14, Praha 5
zastoupena advokátem JUDr. Lubošem Kunou
sídlem Táborská 65/29, Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2018, č. j. MHMP 492586/2018, sp. zn. S-MHMP 162334/2017/STR, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě

takto:

I. Žalobě se odkladný účinek nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobci podali u Městského soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2018, č. j. MHMP 492586/2018, sp. zn. S-MHMP 162334/2017/STR (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 18. 7. 2016, č. j. P09 034321/2016/01, sp. zn. S P09 034321/2016/OVUR/KK/3827 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým bylo změněno rozhodnutí o umístění stavby ze dne 10. 12. 2015, č. j. P09 045177/2015/03. Odvolání žalobců bylo zamítnuto jako nepřípustné s odůvodněním, že nejsou účastníky správního řízení.
2. Žalobci současně navrhli, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek.
3. Předně žalobci, k přípustnosti přiznání odkladného účinku žalobě proti územnímu rozhodnutí, odkázali na usnesení Nejvyššího správního ze dne 17. 2. 2016, č. j. 2 As 21/2016 – 68; usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 7. 2014, č. j. 11 A 122/2017 – 61; a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2011, č. j. 10 A 50/2011 – 39.
4. Žalobci uvedli, že nepřiznání odkladného účinku by pro ně znamenalo nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám. Přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, naopak ve veřejném zájmu je, aby nedošlo k výstavbě stavby, která do území vůbec neměla být umístěna. Konkrétně zde uvedli, že stavebník bude omezen jen dočasně. Umístěním

veliké stavby (prostorově i výškově) poklesne hodnota dotčeného území a bude narušena kvalita prostředí, jakož i pohoda bydlení. K umístění stavby dojde k nadměrnému zastínění domu žalobce a); k narušení charakteru zástavby zneužitím institutu „proluky“; umístěvaná stavba je v rozporu s územním plánem a s požadavky prováděcích právních předpisů na odstavná a parkovací stání; umístěním stavby dojde k dalšímu zvýšení dopravy v území; umístěním stavby budou zrušeny přechody pro chodce; stavba je umístěna do území, kde již jsou překročeny hygienické limity hluku pro denní i noční dobu. Výše uvedeným dojde k zásahu do práv žalobce a), jehož dům č. p. 2241 tím bude dotčen, jakož i do práv žalobců b) a c), kteří v daném území žijí.

5. Dále žalobci uvedli, že vinou chybného postupu stavebního úřadu a žalovaného jim bylo odepřeno účastenství ve správním řízení. Pokud by však se žalobou uspěli až poté, co bude rozhodnuto o povolení stavby, jejich snaha bude zbytečná, neboť územní řízení již vedeno nebude s ohledem na § 94 odst. 5 stavebního zákona, a argumenty žalobců by tak nikdo neprojednal a nevzal v úvahu při rozhodování o umístění stavby.
6. Konečně uvedli, že stavební řízení bylo zahájeno dne 21. 12. 2017, byť se prozatím jedná pouze o povolení stavby v podobě před změnou ÚR, což se však brzy změní. Stavební řízení bylo usnesením stavebního úřadu ze dne 31. 1. 2018 přerušeno do právní moci rozhodnutí o změně ÚR. Závěrem poukázali na deficit 50 parkovacích stání.
7. Žalovaný navrhl, aby žalobě nebyl přiznán odkladný účinek. V odůvodnění nejprve popsal průběh správního řízení. K návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že ustálená praxe v rozhodování soudů je taková, že při přiznávání odkladného účinku proti územnímu rozhodnutí vždy soudy vycházejí z každé konkrétní věci, přičemž v územním řízení je někdy odkladný účinek přiznán a jindy nikoliv. Základním smyslem institutu odkladného účinku není obecně aplikovatelné oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu vůči ostatním zúčastněným osobám, ale jde o mimořádný nástroj zabránění stavu, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu byla konkrétním, zásadním a nevratným způsobem negativně zasaženo do práv dalších osob či subjektů, a to ve fázi před uskutečněním soudního přezkumu, přičemž žalovaný je názoru, že žalobci vznik nenahraditelné újmy, která je předpokladem pro přiznání odkladného účinku žaloby, nehrozí. Konečně uvedl, že výkonem oprávnění z rozhodnutí o umístění stavby nevzniká stavebníkovi právo stavět, jelikož toto rozhodnutí pouze stanovuje požadavky pro zpracování projektu stavby.
8. Dále žalovaný uvedl, že žalobci nejsou účastníky řízení, jelikož Mgr. U. a Ing. U. nejsou záměrem přímo dotčeni na svých vlastnických právech z důvodu vzdálenosti jejich nemovitosti od předmětného záměru a dále také z důvodu orientace a odclonění stavby valem a zelení a společenství vlastníků jednotek není účastníkem řízení ze zákona, jelikož novelou stavebního zákona č. 350/2012 Sb., účinnou od 1. 1. 2013 bylo účastenství společenství vlastníků jednotek v územních řízeních zrušeno.
9. Osoba zúčastněná na řízení společnost Prameny s.r.o. nesouhlasí s návrhem na přiznání odkladného účinku s odůvodněním, že újma ze strany žalobců musí být tvrzena konkrétněji, než pouhým odkazem na § 94 odst. 5 stavebního zákona a možnost jeho aplikace. V opačném případě by bylo nezbytně nutno vyhovět každému návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě proti územnímu rozhodnutí, což rozhodně není smyslem dané právní úpravy. Žalobci, pokud jde o újmu, netvrdí nic konkrétního, protože jimi popisované obecné dopady má (po určitou dobu nebo v určitém rozsahu) každá stavba. Neuvádějí rovněž, jak by případně byla ta která z vytykánych nesprávností v příčinné souvislosti se vznikem údajné újmy. Svá tvrzení navíc vůbec ničím neprokazují.
10. Dále uvedla, že naopak jí hrozí, že bude-li účinnost napadeného rozhodnutí o odvolání odložena, a posléze by došlo k zamítnutí žaloby a tím k jeho aprobaci, bylo by územní rozhodnutí již bezcenné, protože v takovém případě by bylo v právní moci od 17. srpna 2016 (podle § 85 odst.

1 má pouze včasné a přípustné odvolání odkladný účinek), aniž by mohlo být realizováno (podána žádost o prodloužení jeho platnosti nebo podána žádost o stavební povolení). Podle § 93 odst. 1 stavebního zákona platí územní rozhodnutí pouze dva roky od právní moci. V takovém případě by musela znovu zpracovat dokumentaci (v mezidobí došlo ke změně právní úpravy) a znovu ji projednat. Dojde-li k zániku platnosti územního rozhodnutí, přijdou vníveč značné náklady, které vynaložila na pořízení dokumentace a na obstarání veškerých dalších listin ve výši 2,175.640 Kč. Tato částka by pro ni představovala jednoznačnou finanční újmu.

11. Městský soud v Praze posoudil věc takto:

12. *Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*
13. Přiznání odkladného účinku žalobě v řízení před soudem má povahu mimořádného opatření, neboť soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zrušeno zákonným postupem, přitom je však přiznání odkladného účinku v některých případech jediným prostředkem, jak lze dosáhnout toho, aby konečný úspěch žaloby nebyl jen formální, nýbrž i faktický, tedy aby ochrana poskytovaná veřejným subjektivním právům žalobce prostřednictvím institutu žaloby proti rozhodnutí správního orgánu byla včasná a spravedlivá.
14. Přiznat žalobě odkladný účinek lze pouze při současném splnění všech podmínek stanovených v citovaném ustanovení. Povinnost tvrdit a prokázat splnění prvního z těchto zákonných předpokladů, tj. vznik nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, stíhá žalobce. Žalobci musí konkretizovat, jaká závažná újma jim hrozí a z jakých konkrétních skutečností takovou obavu vyvozují. Vznik tvrzené újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozhodnutí či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí.
15. Žalobci v této věci napadají rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jejich odvolání proti rozhodnutí, kterým bylo změněno rozhodnutí o umístění stavby.
16. Judikatura dovodila, že pokud soud nepřizná žalobě proti územnímu rozhodnutí odkladný účinek, může dojít k vydání stavebního povolení a naplnění hypotézy § 94 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen “stavební zákon”). Následný úspěch žalobce může být ve výsledku bezcenný, neboť po vydání stavebního povolení eventuálně neúspěšný žalovaný přistoupí pouze k zastavení územního řízení právě s odkazem na změnu skutkových okolností v podobě již vydaného povolení stavby a na znění § 94 odst. 5 stavebního zákona.
17. Žalobám proti rozhodnutí o umístění stavby tedy lze za splnění dalších zákonných podmínek přiznat odkladný účinek, přičemž je však třeba zvažovat individuální okolnosti každé konkrétní věci. Tedy nelze paušálně přiznávat odkladný účinek všem žalobám proti územním rozhodnutím (viz např. usnesení Nejvyššího správního ze dne 17. 2. 2016, č. j. 2 As 21/2016 – 68 nebo usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 6. 2011, č. j. 10 A 50/2011 – 39, publikováno pod Sb. 2376/2011 NSS).
18. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda žalobcům v případě nepřiznání odkladného účinku může vzniknout újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Žalobci újmu spatřují v poklesu hodnoty dotčeného území, v narušení kvality prostředí, narušení pohody bydlení a v umístění stavby v rozporu s právními předpisy. Jak již bylo uvedeno výše, povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy stíhá žalobce, přičemž nepostačuje obecně uvést, že žalobcům vznikne újma. Žalobci musí konkrétně specifikovat, v čem má újma spočívat, a toto své tvrzení pokud možno doložit. Žalobci se však v návrhu na přiznání odkladného účinku toliko omezili na citování judikatury a obecná tvrzení, aniž

by konkrétně uvedli charakter újmy, resp. aby se zabývali její závažností. Z tvrzení žalobců nelze posoudit, zda je jimi tvrzená hrozící újma natolik závažná, aby žalobcům způsobila vážné obtíže nebo významné poruchy v jejich životě, fungování, činnosti apod., které by odůvodňovali přiznat žalobě odkladný účinek.

19. Žalobci v návrhu na přiznání odkladného účinku dále odkázali na čl. VI žaloby. K bodu VI žaloby soud konstatuje, že tento se zabývá vadami prvostupňového a napadeného rozhodnutí a dosahuje celkového rozsahu 13 stran, aniž by z něho bylo patrné, co se vztahuje k návrhu na přiznání odkladného účinku. Soud zde opakovaně konstatuje, že povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy stíhá žalobce a tedy není povinností soudu, aby z obsahu podané žaloby za žalobce dovozoval skutečnosti vztahující se k újmě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.
20. Rovněž soud vzal při svém rozhodování v úvahu skutečnost, že stavba má být umístěna do nárožní proluky, ve které se již nachází budova skladu, tedy napadené rozhodnutí se netýká umístění stavby na „zelené louce“. Uvedené soud považuje za podstatné vzhledem k tvrzené újmě, když žalobce argumentuje poklesem hodnoty dotčeného území, narušením kvality prostředí a pohody bydlení, neboť je-li již v dotčeném území nějaká budova umístěna či se tam historicky nacházela, je nepochybné, že umístění nové budovy má na dotčené území menší vliv, než kdyby se v dotčeném území žádná budova nikdy nenacházela.
21. Dále soud vzal v úvahu, v intencích výše uvedené judikatury, i skutečnost, že rozhodnutím o umístění stavby dle § 79 stavebního zákona, nevzniká stavebníkovi právo stavět, ale toliko stanovuje podmínky pro budoucí stavbu.
22. Konečně vzal soud v potaz i újmu, která by přiznáním odkladného účinku žalobě mohla vzniknout společnosti Prameny s.r.o., spočívající ve vynaložených nákladech, která byla společností Prameny s.r.o. vyčíslena na částku ve výši 2.175.640 Kč.
23. Vzhledem k výše uvedenému soud dospěl k závěru, že žalobci nedoložili, že výkon nebo jiný právní důsledek rozhodnutí jim zapříčiní újmu, která by dosahovala požadované intenzity ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., a proto soud návrhu nevyhověl a odkladný účinek žalobě nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Praha 9. května 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu